

Hola Yanira! Com et trobes? La teva última carta em va deixar molt commoguda, desconeixia que t'estigués afectant tant el teu estat d'ànim el dur confinament que tots estem sofrint.

Entenc que trobis a faltar la teva llibertat perduda però pensa una cosa, avui queda un dia menys!, sí, sí, un dia menys perquè tot això acabi i que tots tornem a sortir al carrer, a la muntanya, a la platja i, fins i tot, al col·legi que fins jo, estic trobant a faltar.

Pensa en el nostre lloc preferit, la platja, aquesta sorra blanquinosa, aquesta mar tranquil·la, aquest sol sufocant que tant t'agrada i, com no, aquest bany relaxant que et permetia abstroure't de la realitat fins que jo anava i et molestava amb una lleu empenta o una mica d'aigua a la cara. Sempre et vaig veure feliç i radiant en aquest territori i, permet-me que et digui, pensa en ella.

Així mateix, et garanteixo que molt aviat tornarem a estar juntes, jugarem, ballarem riurem i, fins i tot, ens barallarem ... Lògicament ja m'agradaria conèixer una data però si mires al teu voltant, podràs comprovar que, a poc a poc, estem començant a veure la llum al final del túnel i el tant enyorat dia, no el dubtis, està molt més prop del que tots pensem. Molt d'ànim, molta força i, sobretot, una gran abraçada salada i pringada de sorra!.